

Vešed' k ní ten silný anděl,
kdežto svatou Pannu věděl,
v tom městě přebývající,
pozdravil ji touto řečí:

Řka: Zdráva's plná milosti,
toť jest Bůh vzkázal s výsosti,
kterýž Tě zvolil nad jiné,
dát požehnání předivné.

Panna slyševši ty řeči,
ihned je vzala na péči,
rozjímajíc v svém myšlení,
jaké jest to pozdravení.

Neboj se, řekl anděl k ní,
pojmenovav ji Marií,
Ty buď tím darem veselá,
milost' Boží jsi našla.

Počneš syna a porodíš,
jehožto jméno Pán Ježíš,
onť sám královati bude,
království konec nebude.

Dále promluvil anděl k ní,
řka: Utešitel Duch svatý,
působce sám toho bude,
vše se to skoná při tobě.

K utvrzení toho anděl,
o Alžbětě jí pověděl,
řka, že ona Tvá příbuzná
v starosti počala syna.

Měsíc šestý jest Alžbětě,
jak počala v svém životě;
i co se divíte tomu,
neb jest všecko možné Bohu!

Jakž Panna povolí tomu,
choti svému Pánu Bohu
a řkouc: Aj, já děvka jeho,
staň se vedle slova tvého.

Hned v jejím svatém životě
spojeno jest to oboje,
božství také člověčenství
a jí zůstalo panenství.

O Kriste, pro nás vtělený,
v životě Marie Panny,
rač počítí v nás vše dobré,
dokonati v milosti Své.

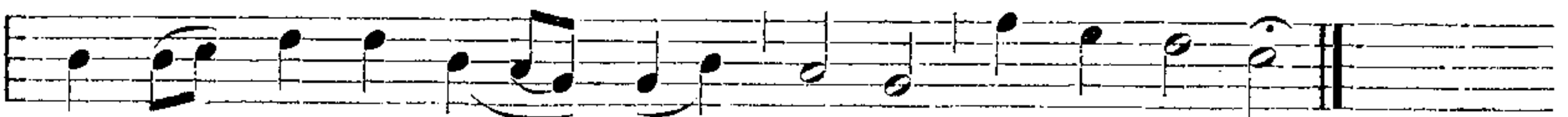
4. Písně vánoční a koledy.

902.

Z Velké.



Zvě - stu - jem vám ra - dost' pre - vel - mi ve - li - kú,



po - ro - di - la pan - na či - sto - tú pa - nenskú.